

ΤΟ ΙΕΡΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑ

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΑΘΩΝΟΣ

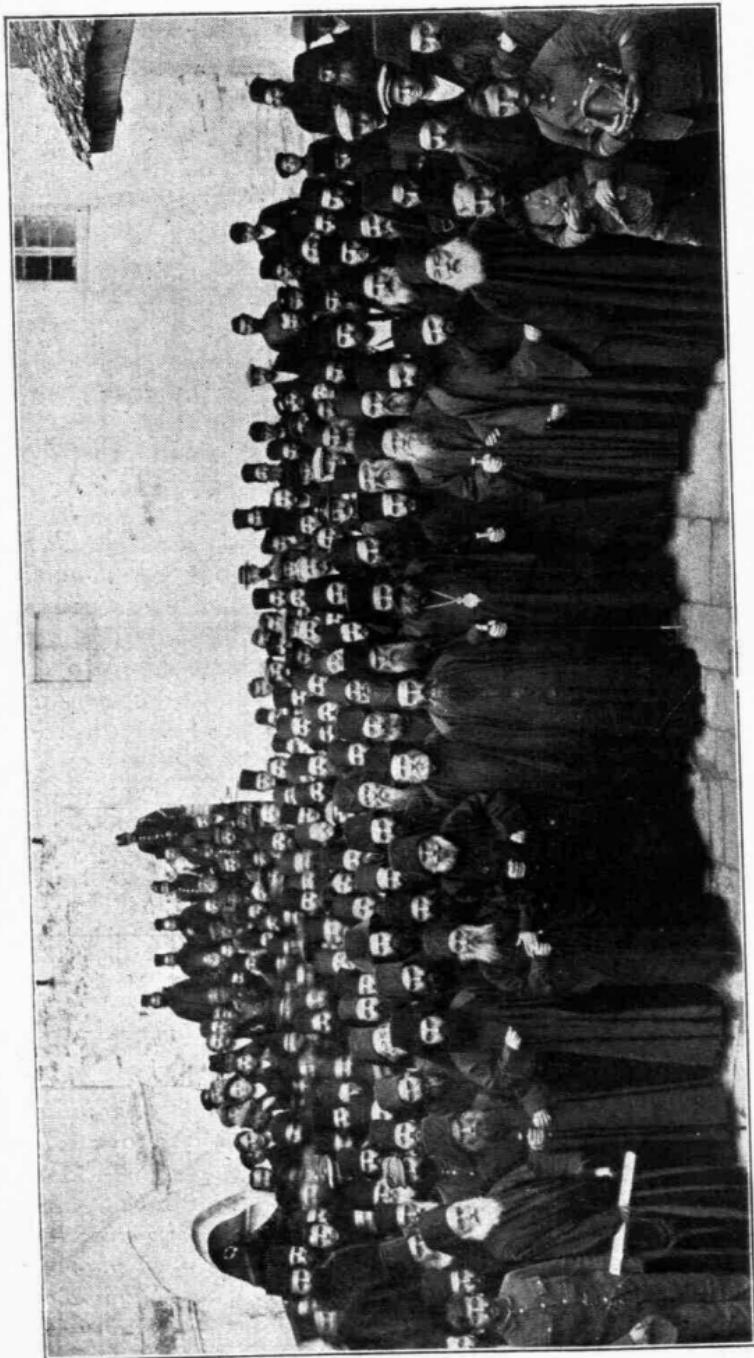
Α μείνη ιστορικόν τὸ «Ιερὸν ψήφισμα» τῆς ἐκτάκτου Ἱερᾶς Συνάξεως τοῦ Ἀγίου ὄρους, διὰ τοῦ δποίου, μετὰ μακραίωνα δουλειῶν, ἐκήρυξεν αὕτη τὴν ἔνωσιν μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος. Ως γνωστόν, τὴν ἀνωτέραν ἀρχὴν τοῦ Ἀγίου ὄρους ἀποτελεῖ ἡ Ἱερὰ Κοινότης, ἥτις ἔξασκε διοικητικήν, νομοθετικήν καὶ δικαίσαριθμων Μονῶν, ἐνὸς ἐξ ἑκάστης, καὶ συνεδριάζει, βουλεύεται, βάσει τῶν Ἱερῶν Κανόνων, ἀρχαίων τυπικῶν καὶ τῶν κειμένων κανονισμῶν συνῳδά τοῖς Ἱεροῖς θεσμοῖς τοῦ Ἀγίου ὄρους.

Ἡ Ἱερὰ λοιπὸν Σύναξις τοῦ Ἀθωνος, συγκροτουμένη ἐκ τῶν Εἴκοσι κυριάρχων βασιλικῶν Ἱερῶν Μονῶν, ἐκπροσωποῦσα δὲ νομίμως καὶ κανονικῶς τὴν δῆλην αὐτοδιοίκητον Μοναχικὴν Πολιτείαν 1913 ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ «Πρωτάτου», ἐν Καρυαῖς, καὶ ἐψήφισεν ἐν ἀκρατήτῳ ἐνθουσιασμῷ τὴν ἔνωσιν καὶ ἐθνικήν ἀποκατάστασιν τῆς Ἱερᾶς Βυζαντινῆς Κιβωτοῦ τοῦ Ἀθωνος μετὰ τοῦ ἐλευθέρου Ἐλληνικοῦ Βασιλείου.

Περιττὸν νὰ τονίσωμεν τὴν ὑψίστην σημασίαν τοῦ «Ιεροῦ Ψηφίσματος» τούτου, διὸ οὗ ἔξεδηλοῦτο πανηγυρικῶς τὸ φρόνημα καὶ ἡ συνείδησις τῶν Ἀγιορειτῶν, καθ' ὃν χρόνον μυρίαι κατεβάλλοντο σατανικαὶ ἐνέργειαι περὶ διεθνοποίησεως, συγκυριαρχίας καὶ ἄλλων ὑπούλων ἀποπειρῶν κατὰ τοῦ Ιεροῦ Παλλαδίου τοῦ Ἀθωνος.

Ἐκ τῶν δέκα ἀρθρῶν τοῦ ψηφίσματος παραθέτομεν ὅδε τὸ Θ', ὃς λίαν χαρακτηριστικὸν τῶν αἰσθημάτων καὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς Μοναχικῆς Συμπολιτείας, ἔχον οὕτω:

«Θ'. Διακηρύττει ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, διὰ πᾶσα περὶ Ἀγίου ὄρους διεθνῆς ἢ ἄλλου χαρακτῆρος πρᾶξις ἢ ἀπόφασις, ἀντιβαίνουσα πρὸς τὰ ἐν τῷ παρόντι ψηφίσματι διατυπούμενα, θέλει συναντήσει, ἐν τῇ ἐφαρμογῇ αὐτῆς, ἐνασκούμενον τὸ δικαίωμα τῆς ὑπὲρ ιερῶν καὶ δσίων

“Η Διπλή Λεόπαδα Σύνοδος τοῦ Ἀγίου Ὁρούς Ἀθω, ἐξεχομένη τοῦ Ἱ.Ναοῦ τοῦ Ἡγούμενοῦ
μετὰ τὴν μπογοφάφην τοῦ Ἐνωτικοῦ Ψηφισματος τῆς 3 Οκτωβρίου 1913.]

ἀμύνης, προσκαλεῖ δὲ ἀπὸ τοῦδε ἐν ἀγάπῃ Χοιστοῦ, πάντας τοὺς γηησίους Ἀγιορείτας πατέρας καὶ ἀδελφούς, τοὺς ζηλωτὰς τῆς δόξης τῶν ὁμολογητῶν καὶ μαρτύρων τοῦ Ἀγίου Τόπου τούτου, νὰ ἐτοιμασθῶσι διὰ τὸν ἀμάραντον τοῦ μαρτυρίου στέφανον.»

Εἰς τὰς ὁλίγας ταύτας γραμμάδας συνοφίζεται καὶ διαλάμπει ἔνιαία καὶ ἀδιάπτωτος ἡ ἐθνικὴ συνειδησίς, ἡ διὰ μέσου τῶν αἰώνων, πανταχοῦ καὶ πάντοτε, πιστεύσασα καὶ θυσιασθείσα διὰ τὰ μεγάλα καὶ ὥρατα Ἰδανικὰ τῆς φυλῆς.

Τὸ φήμισμα συνυπεγράφη ὑπὸ τῶν Καθοδηγουμένων, Προϊσταμένων καὶ Ἀντιπροσώπων τῶν Εἴκοσι Ἱερῶν Μονῶν — πλὴν τοῦ τῆς Ῥωσικῆς, ἀρνηθέντος — οἵτινες καὶ ἀπετέλεσαν τὴν Διπλῆν ταύτην Ἱερὰν Σύναξιν, ὡς ἔξῆς:

A'. — ΟΙ ΤΗΣ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ :

Ο τῆς Μεγίστης Μ. Λαύρας : Γέρων Κορηνήλιος. — Βατοπεδίου : Ἀρχάδιος Ἱεροδιάκονος. — Ιβήρων : Γέρων Ἰωακείμ. — Ξιλιανδαρίου : Προηγούμενος Κλήμης. — Διονυσίου : Καθοδηγ. Ἀρχιμ. Δοσίθεος. — Κουτλουμουσίου : Καθοδ. Ἀρχιμ. Δαμασκηνός. — Παντοκράτορος : Ἀρχιμαρτδ. Στέφανος. — Σηροποτάμου : Προηγούμενος Εὐγένιος. — Ζωγράφου : Μηρᾶς Ἱερομ. — Δοχειαρίου : Γέρων Ἱερόθεος. — Καρακάλου : Καθοδ. Ἀρχιμ. Ἀθαράσιος. — Φιλοθέου : Ἀρχιμ. Θεοδόσιος. — Σίμωνος Πέτρας : Καθοδ. Ἀρχιμ. Ἰωαννίκιος. — Ἀγίου Παύλου : Γέρων Εὐλόγιος. — Σταυρονικήτα : Γέρων Γαβριήλ. — Σενοφῶντος : Καθοδηγόνυμ. Ἀρχιμ. Γεδεών. — Γρηγορίου : Γέρων Βαρλαάμ. — Εσφιγμένου : Χρυσόγονος Ἱερομ. — Κωνσταμονίτου : Μόδεστος Ἱερομ.

B'. — ΟΙ ΚΑΘΟΔΗΓΟΥΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΙ ΤΗΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ :

Ο τῆς Μεγίστης Μ. Λαύρας : Γέρων Ἡσύχιος. — Βατοπεδίου : Γέρων Χαρίτων. — Ιβήρων : Προηγ. Ἀνθιμος. — Ξιλιανδαρίου : Προηγόνυμ. Κλήμης. — Διονυσίου : Γέρων Νικόδημος. — Κουτλουμουσίου : Γέρων Χαρίτων. — Παντοκράτορος : Προηγ. Χρυσόστομος. — Σηροποτάμου : Προηγ. Μερκούριος. — Ζωγράφου : Ἱερομ. Μηρᾶς. — Δοχειαρίου : Γέρων Διονύσιος. — Καρακάλου : Γέρων Φίλιππος. — Φιλοθέου : Γέρων Στέφανος. — Σίμωνος Πέτρας : Γέρων Φώτιος. — Ἀγίου Παύλου : Γέρων Εὐλόγιος. — Σταυρονικήτα : Προηγούμ. Ἐλευθέριος. — Σενοφῶντος : Γέρων Λουκᾶς. — Γρηγορίου : Γέρων Ἀρδέας. — Εσφιγμένου : Χρυσόστομος Ἱεροδ. — Κωνσταμονίτου : Μόδεστος Ἱερομ.

Ἡ παρατιθεμένη εἰκὼν παριστά τὰ μέλη, ἢτοι τοὺς Καθοδηγουμένους, Προϊσταμένους καὶ Ἀντιπροσώπους τῶν Εἴκοσι Ἱερῶν καὶ

Εύαγων Μονῶν, τοὺς ἀποτελέσαντας τὴν Διπλῆν Ιερὰν Σύναξιν.
Ἐν τῷ μέσῳ παρίσταται ὁ Σ. Μητροπολίτης Κιτίου. Ὁπισθεν δὲ
αὐτῶν πλήθος Μοναχῶν καὶ ἄλλων παρατυχόντων πολιτῶν.

ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

ΚΩΣΤΑΣ ΚΥΡΕΛΛΟΣ

Εἶνε μακρὰ καὶ ἀτελείωτος ἡ φάλαγξ τῶν Ἱρωΐκῶν πεσόντων
κατὰ τοὺς δύο πολέμους τοῦ 1912—1913. Μεταξὺ τῶν ἀπαραμίλ-
λων προμάχων τῆς Πατριδος ὑπῆρξε
καὶ ὁ μικρότερος ἀδελφὸς τοῦ βουλευ-
τοῦ Ἀττικοδοιωτίας Βασ. Κυρέλλου,
Ἴρως ἀληθής, ὁ Κώστας Κυρέλλος.
Ἀντὶ παντὸς ἄλλου ἐπιμνημοσύνου
σημειώματος, ἀρκεῖ νὰ παραθέσω μεν
φῦσε τὰς δύο κάτωθι ἐπιστολάς, τὴν
μίαν τοῦ διοικητοῦ του συνταγματάρ-
χου Ν. Χριστοδούλου, δι’ ἣς ἀναγγέλλει
τὸν ἔνδοξον θάνατον τοῦ ἀνδρείου εἰς
τὸν ἀδελφόν του βουλευτήν, καὶ τὴν
ἄλλην ἐκ μέρους τούτου, χαρακτηρι-
στικὴν τῆς βαρέως πληγείσης φιλοπά-
τριδος ἀδελφικῆς καρδίας:

Α'.

«Φιλτάτε Βασίλη

«Θεωρῶ ἐμαντὸν εὐτυχῆ δοάκις προκαλούμενος γράφω περὶ τῶν
ὑπὸ τὰς διαταγάς μου πολεμιστῶν. Εἰδικῶς καὶ μὲ ψυχικὸν πόρον
γράφω πρὸς σὲ σήμερον περὶ τοῦ ἐν τῇ μάχῃ Μαρωνιάσας φορευ-
θέντος ἀδελφοῦ σου Κώστα.

«Υπῆρξε δεινὸς σκολεντής, ἀτρόμητος, ὁρμητικός. Καθ’ ὅλας τὰς
μάχας ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Ἰπείρῳ ἐπέδειξεν ἀποφασιστικότητα μονα-
δικήν. Κατὰ τὴν μάχην Μαρωνιάσας, καὶ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς
σφροδᾶς ἐπιθέσεως τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ, ἀπίότος ἐν μέσῳ βρο-
χῆς σφαιρῶν καὶ ὀβίδων, ἀνεδείχθη μοναδικὸ παλληκάρι!

Δυστυχῶς ἔπεσε, καὶ ἀπώλεσα ἔνα τῶν ἀριστών στρατιωτῶν μου.

«Ἄλλα ἔπεσεν ἥρως!

Δόξα καὶ τιμὴ εἰς αὐτόν! Ἐστὲ ὑπερήφανος διὰ τὸ παλληκάρι
σας αὐτό, τὸ ὑπέρ τῆς Πατριδος πεσόν.

N. Χριστοδούλου»

Β'.

«Ἄντισυνταγματάρχα μου

«Τὸ γράμμα σου βαθύτατα μὲ συνεκίνησεν.

«Οταν ἦντας ἀνδρεῖος, ὅπως σύ, περὶ τῆς ἀγδρείας τοῦ ὅποίου θὰ